

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 3 Год. LXII

Четврток, 12 јануари 2006

Цена на овој број е 270 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
67. Указ бр. 14 од Претседателот на Република Македонија.....	1	76. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 111/2005 од 21 и 22 декември 2005 година.....	6
68. Одлука за давање согласност на Одлуката за висината на месечниот надомест што Агенцијата за супервизија на капитално финансирано пензиско осигурување го наплатува од друштвата за управување со пензиски фондови за 2006 година.....	2	77. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 139/2005 од 21 и 22 декември 2005 година.....	6
69. Решение за впишување на Здружението на граѓани во Регистарот на здруженија на граѓани од областа на социјалната заштита.....	2	Фонд за здравствено осигурување	
70. Решение за впишување на Здружението на граѓани во Регистарот на здруженија на граѓани од областа на социјалната заштита.....	2	8. Правилник за дополнување на Правилникот за индикациите за остварување на право на ортопедски и други помагала.....	8
71. Решение за престанок на функцијата нотар.....	2	Нотарска комора на РМ	
72. Решение за давање дозвола за работење на брокер.....	2	9. Решение за почеток со работа.....	8
73. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 161/2005 од 21 и 22 декември 2005 година.....	3	Декларации, заеднички позиции и демарши на Европската унија кои се придружува/прифаќа Република Македонија на покана на ЕУ	
74. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 102/2005 од 21 и 22 декември 2005 година.....	4	2. Заедничка позиција на Советот 2005/847/CFSP од 29 ноември 2005 за иновирање на Заедничката позиција 2001/931/CFSP за примена на специфични мерки во борбата со тероризмот и за прекин на важењето на Заедничката позиција 2005/725/CFSP.....	1-12
75. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 195/2005 од 21 и 22 декември 2005 година.....	5	Огласен дел.....	1-60

ПРЕТСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

67.

УКАЗ БР. 14

Врз основа на член 18, став 1, точка 11 од Законот за одбрана ("Службен весник на Република Македонија" бр. 42/2001)

Се поставува по мирновремена и воена формација за заменик на началникот на Генералштабот на Армијата на Република Македонија

генерал мајор Газафер Беџет Адил
лична ВЕС: 31140, ЕМБГ: 0512947910028
ФЧ: генерал мајор

По формација: генерал-потполковник

ФВЕС-31040,

БГ - 02,

Гарнизон Скопје.

До сега: заменик на началникот на Генералштабот на Армијата на Република Македонија за цивилно воени односи, ФЧ: генерал потполковник, БГ: 02, Гарнизон: Скопје.

Овој указ да се изврши веднаш.

Бр. 07-8

9 јануари 2006 година
Скопје

Претседател

на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА**68.**

Врз основа на член 56 став (4) од Законот за задолжително капитално финансирано пензиско осигурување ("Службен весник на Република Македонија" бр. 29/02, 85/03 и 40/04), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 5.01.2006 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА ОДЛУКАТА ЗА ВИСИНАТА НА МЕСЕЧНИОТ НАДОМЕСТ ШТО АГЕНЦИЈАТА ЗА СУПЕРВИЗИЈА НА КАПИТАЛНО ФИНАНСИРАНО ПЕНЗИСКО ОСИГУРУВАЊЕ ГО НАПЛАТУВА ОД ДРУШТВАТА ЗА УПРАВУВАЊЕ СО ПЕНЗИСКИ ФОНДОВИ ЗА 2006 ГОДИНА

1. Владата на Република Македонија дава согласност на Одлуката за висината на месечниот надомест што Агенцијата за супервизија на капитално финансирано пензиско осигурување го наплатува од друштвата за управување со пензиски фондови за 2006 година бр. 02-609/3 од 20.12.2005 година, донесена од Управниот одбор на оваа агенција, на седницата одржана на 20.12.2005 година.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

Бр. 19-4850/1-05
5 јануари 2006 година
Скопје

Претседател на Владата
на Република Македонија,
д-р **Владо Бучковски**, с.р.

МИНИСТЕРСТВО ЗА ТРУД И СОЦИЈАЛНА ПОЛИТИКА**69.**

Врз основа член 89-г став 2 од Законот за социјална заштита ("Сл.весник на РМ" бр. 50/97, 16/2000, 17/2003, 65/2004 и 62/2005), член 205 став 1 од Законот за општа управна постапка ("Сл. весник" бр. 38/2005) и член 6 од Правилникот за формата, содржината и начинот на водење на регистар на здруженија на граѓани од областа на социјалната заштита ("Сл. весник на РМ" бр. 10/2005), министерот за труд и социјална политика, донесе

Р Е Ш Е Н И Е

ЗА ВПИШУВАЊЕ НА ЗДРУЖЕНИЕТО НА ГРАЃАНИ ВО РЕГИСТАРОТ НА ЗДРУЖЕНИЈА НА ГРАЃАНИ ОД ОБЛАСТА НА СОЦИЈАЛНАТА ЗАШТИТА

1. Барањето на Здружението на граѓани –ПОЛИО ПЛУС - Пост полио група за поддршка Скопје - се уважува.

2. Здружението на граѓани - ПОЛИО ПЛУС - Пост полио група за поддршка Скопје, со седиште во Скопје, на ул. "Руди Чајевац" бр. 33/3, се впишува во Регистарот на здруженија на граѓани од областа на социјалната заштита, што се води при Министерството за труд и социјална политика Скопје.

3. Конечното решение за впишување од точка 2 на ова решение се објавува во "Службен весник на Република Македонија".

4. Впишувањето на Здружението на граѓани - ПОЛИО ПЛУС - Пост полио група за поддршка Скопје со седиште во Скопје, на ул. "Руди Чајевац" бр. 33/3, ќе се изврши најдоцна пет дена од денот на објавувањето на Решението во "Службен весник на Република Македонија".

Бр. 10-6370/2
22 декември 2005 година
Скопје

Министер,
Стевчо Јакимовски, с.р.

70.

Врз основа член 89-г став 2 од Законот за социјална заштита ("Сл.весник на РМ" бр. 50/97, 16/2000, 17/2003, 65/2004 и 62/2005), член 205 став 1 од Законот за општа управна постапка ("Сл. весник" бр. 38/2005) и член 6 од Правилникот за формата, содржината и начинот на водење на регистар на здруженија на граѓани од областа на социјалната заштита ("Сл. весник на РМ" бр. 10/2005), министерот за труд и социјална политика, донесе

Р Е Ш Е Н И Е

ЗА ВПИШУВАЊЕ НА ЗДРУЖЕНИЕТО НА ГРАЃАНИ ВО РЕГИСТАРОТ НА ЗДРУЖЕНИЈА НА ГРАЃАНИ ОД ОБЛАСТА НА СОЦИЈАЛНАТА ЗАШТИТА

1. Барањето на Здружението на граѓани - Здружение на социјални работници на град Скопје - се уважува.

2. Здружението на граѓани - Здружение на социјални работници на град Скопје, со седиште во Скопје, на ул. "11 Октомври" бр. 42-А, се впишува во Регистарот на здруженија на граѓани од областа на социјалната заштита, што се води при Министерството за труд и социјална политика Скопје.

3. Конечното решение за впишување од точка 2 на ова решение се објавува во "Службен весник на Република Македонија".

4. Впишувањето на Здружението на граѓани - Здружение на социјални работници на град Скопје со седиште во Скопје, на ул. "11 Октомври" бр. 42-А, ќе се изврши најдоцна пет дена од денот на објавувањето на Решението во "Службен весник на Република Македонија".

Бр. 10-9656/2
22 декември 2005 година
Скопје

Министер,
Стевчо Јакимовски, с.р.

МИНИСТЕРСТВО ЗА ПРАВДА**71.**

Врз основа на член 16 став (1) точка а) и став (2) од Законот за вршење на нотарски работи ("Службен весник на Република Македонија" бр. 59/96 и 25/98), а во врска со член 49 став 1 и член 55 став 1 од Законот за организација и работа на органите на државната управа ("Службен весник на Република Македонија" бр. 58/2000 и 44/2002), министерот за правда, на ден 28.12.2005 година, го донесе следното

Р Е Ш Е Н И Е

ЗА ПРЕСТАНОК НА ФУНКЦИЈАТА НОТАР

Член 1

1. На лицето Гело Бинов му престанува функцијата нотар поради смрт.

2. Решението влегува во сила со денот на донесувањето.

Бр. 08-4520/2
29 декември 2005 година
Скопје

Министер за правда,
Мери Младеновска Горѓиевска, с.р.

КОМИСИЈА ЗА ХАРТИИ ОД ВРЕДНОСТ**72.**

Врз основа на член 113 од Законот за хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр. 95/2005), Комисијата за хартии од вредност, на седницата одржана на ден 26.12.2005 година, го донесе следното

Р Е Ш Е Н И Е

ЗА ДАВАЊЕ ДОЗВОЛА ЗА РАБОТЕЊЕ НА БРОКЕР

1. Се дава дозвола за работење на брокер на Ленин Пруловски, роден на ден 02.06.1965 година во Ресен со ЕМБГ 0206965414026.

2. Дозволата за работење на брокер на Ленин Прцуловски се дава за периодот од пет години од денот на издавањето.

3. Дозволата за работење на брокер на Ленин Прцуловски престанува да важи и пред истекот на рокот утврден во точка 2 на ова решение во случаите предвидени со член 211 од Законот за хартии од вредност.

4. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 07-2583/3   Комисија за хартии од вредност
26 декември 2005 година   Претседател,
Скопје   проф. д-р **Весна Пендовска**, с.р.

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 73.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр.70/1992) на седницата одржана на 21 и 22 декември 2005 година, донесе

О Д Л У К А

1. Се поништува членот 104 став 1 од Законот за работните односи (“Службен весник на Република Македонија” бр.62/2005).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во “Службен весник на Република Македонија”.

3. Уставниот суд на Република Македонија со Решение У.бр.161/2005 од 9 ноември 2005 година по иницијатива на Бојана Мирчева од Скопје, поведе постапка за оценување на уставноста на одредбата од Законот означена во точката 1 од оваа одлука.

Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето за согласноста на спорената одредба од Законот со Уставот на Република Македонија.

4. Судот на седницата утврди дека според член 104 став 1 од Законот за работните односи, работодавачот има право да го прекине договорот за работа на работникот кога работникот ќе исполни услови за остварување старосна пензија согласно со закон.

5. Според член 9 став 1 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба.

Според ставот 2 од овој член, граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Уставот на Република Македонија во делот на одредбите кои се однесуваат на економските, социјалните и културните права, со членот 32 став 1 предвидел дека секој има право на работа, слободен избор на вработување, заштита при работењето и материјална обезбеденост за време на привремена невработеност. Во ставот 2 од овој член од Уставот е утврдено дека секому, под еднакви услови, му е достапно секое работно место, а според ставот 5 од овој член од Уставот, остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори.

Според член 51 став 1 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон.

Од анализата на цитираните одредби од Уставот произлегува дека уставното начело на еднаквост на граѓаните пред Уставот и законите ги обврзува како законодавецот, така и сите субјекти на колективното договарање, во уредувањето на прашањата за остварувањето на правата на вработените и нивната положба, со

законот и со колективните договори да обезбедат еднаква правна положба на сите работници. Врз основа на тоа, со Законот за работните односи конкретно се уредени прашањата во врска со откажување на договорот за вработување со отказ од страна на работникот и работодавачот, меѓу кои и правото на работодавачот да го прекине договорот за работа на работникот кога работникот ќе исполни услови за остварување старосна пензија согласно со закон.

Со Законот за работните односи во членот 1 е утврдено дека со овој закон се уредуваат работните односи меѓу работниците и работодавачите кои се воспоставуваат со склучување на договор за вработување. Според ставот 2 од овој член од Законот работниот однос се уредува со овој и со друг закон, колективен договор и договорот за вработување.

Според членот 3 став 1 од Законот, овој закон ги уредува и работните односи на работниците вработени во органите на државната власт, органите на единиците на локалната самоуправа, установите, јавните претпријатија, заводите, фондовите, организациите и други правни и физички лица кои вработуваат работници, доколку со друг закон поинаку не е определено.

Според ставот 2 од овој член од Законот, работниот однос може да престане само на начин и под услови утврдени со закон и колективен договор, а според ставот 3 од овој член, во работниот однос секоја од страните е должна да ги исполнува пропишаните и договорените права, обврски и одговорности.

Според член 6 став 1 од Законот, работодавачот не смее барателот на вработување или работникот да го става во нееднаква положба поради расата, бојата на кожата, полот, возраста, здравствената состојба, односно инвалидност, религиозното, политичко или друго убедување, членување во синдикати, националното или социјалното потекло, статус на семејството, имотната состојба, половата насоченост или заради други лични околности.

Според ставот 2 од овој член од Законот, на жените и на мажите мораат да им бидат обезбедени еднакви можности и еднаков третман при вработувањето, напредувањето во работата, оспособувањето, образованието, преквалификацијата, платите, наградувањето, отсуството од работа, условите за работа, работното време и откажувањето на договорот за вработување.

Членот 7 од Законот зборува за директна и индиректна дискриминација. Според ставот 1 на овој член, забраната на директна или индиректна дискриминација во случаите од членот 6 на овој закон се однесува на дискриминација на кандидатот за вработување и на работникот. Според ставот 2 од овој член, директна дискриминација, во смисла на ставот 1 од овој член, е секое постапување условувано со некои од основите од членот 6 на овој закон со кое лицето било ставено, се става, или би можело да биде ставено во понеповолна положба од други лица во споредбени случаи. Според ставот 3 од овој член, индиректна дискриминација, во смисла на овој закон, постои кога определена навидум неутрална одредба, критериум или пракса го става или би го ставила во понеповолна положба во однос на другите лица кандидатот за вработување или работникот поради определено својство, статус, определување или уверување од членот 6 на овој закон.

Според ставот 4 од овој член од Законот, дискриминацијата, во смисла на членот 6 од овој закон, е забранета меѓу другото и во однос на откажувањето на договорот за работа.

Законот за работните односи во делот на одредбите кои се однесуваат на откажување на договорот за вработување со отказ од страна на работникот и работодавачот во поднасловот “Прекин на договорот за работа поради возраст на работникот” со оспорениот член 104 став 1 предвидел дека работодавачот има право да го прекине договорот за работа на работникот кога работникот ќе исполни услови за остварување старосна пензија согласно со закон.

Во ставот 2 на овој член од Законот е предвидено дека работодавачот на работникот од ставот 1 на овој член може да му го продолжи договорот за вработување најмногу до 65 години возраст, доколку со закон и општ колективен договор поинаку не е утврдено.

Судот на седницата утврди дека уставна обврска на законодавецот е при уредувањето на прашањата во врска со остварувањето на правата, обврските и одговорностите на работникот и работодавецот од работниот однос и засновање и престанок на работниот однос, граѓаните да ги става во еднаква правна положба по наведените основи.

Оспорената одредба од законот според Судот, не пропишува еднаква правна положба на граѓаните. Имено, предвидувањето со оспорената одредба од член 104 став 1 од Законот, работодавачот да има право да го прекине договорот за работа на работникот кога работникот ќе исполни услови за остварување на старосна пензија согласно со закон, значи нееднаков однос кон граѓаните по основ на пол, секогаш кога условите за остварување на пензија утврдени со посебен закон се различни за мажите и жените, како што е сега случај во нашиот правен поредок.

Оттука, оспорената одредба од Законот е императивна и им наметнува престанок на правото на работа на жените под различни услови од мажите, односно со навршени 62 години живот, во однос на 64 години живот за мажите.

Тргувајќи од изнесеното Судот утврди дека оспорената законска одредба не е во согласност со начелото на еднаквост на граѓаните независно од полот и начелото на достапноста на секое работно место секому под еднакви услови.

Притоа, Судот го имаше предвид и член 17 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување, односно ставот на Судот изразен во Решението У. бр. 107/2004 од 29 септември 2004 година со кое Судот утврди дека правото на осигуреникот жена да стекнува старосна пензија порано од осигуреникот маж е оправдано со принципот на афирмативна акција, односно принципот на позитивна дискриминација на жената, но во сферата на пензиското и инвалидското осигурување, што не може по автоматизам да се применува и во други сфери, особено не ако тоа води кон ограничување на правата по основ на пол. Во конкретниот случај станува збор за остварување на правото на работа кое се разликува од остварувањето на правото на старосна пензија.

Со оглед на изнесеното, Судот оцени дека оспорената одредба од член 104 став 1 од Законот за работните односи не е во согласност со означените одредби од Уставот на Република Македонија.

6. Врз основа на изнесеното Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот Лилјана Ингилизова-Ристова и судиите д-р Трендафил Ивановски, Махмут Јусуфи, Мирјана Лазарова Трајковска, Вера Маркова, Бранко Наумоски, д-р Бајрам Положани, Игор Спировски и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 161/2005
21 и 22 декември 2005 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,

Лилјана Ингилизова-Ристова, с.р.

74.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и членовите 14 став 2 и 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр.70/1992) на седницата одржана на 21 и 22 декември 2005 година, донесе

О Д Л У К А

1. Се укинува член 6 од Законот за изменување и дополнување на Законот за средното образование (“Службен весник на Република Македонија” бр. 55/2005).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во “Службен весник на Република Македонија”.

3. Уставниот суд на Република Македонија, по повод иницијатива на Велко Наумоски од Скопје, а согласно член 14 став 2 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија со Решение У.бр.102/2005 од 26 октомври 2005 година, поведе постапка за оценување на уставноста на член 6 од Законот означен во точката 1 од оваа одлука.

Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето дали со оваа законска одредба не се доведува во прашање уставниот принцип на владеењето на правото и правната сигурност.

4. Судот, на седницата утврди дека Собранието на Република Македонија на 5 јули 2005 година донесе Закон за изменување и дополнување на Законот за средното образование (“Службен весник на Република Македонија” бр.55/2005).

Со членот 6 од овој закон, членот 115 од Законот за средното образование се менува и гласи: “Учениците кои гимназиското образование, уметничкото образование, тригодишното и четиригодишното стручно образование го завршуваат во учебната 2005/2006 година, полагаат завршен испит според одредбите од Правилникот за содржината и организацијата на завршниот испит во средното образование (“Службен весник на Република Македонија” бр.59/1994 и 66/1994).

Судот, исто така утврди дека Правилникот за содржината и организацијата на завршниот испит во средното образование од 1994 година, престанал да важи и е надвор од правниот поредок на Република Македонија со донесување на Законот за средното образование (“Службен весник на Република Македонија” бр.44/1995), бидејќи со овој закон Правилникот го изгубил основот за неговото донесување.

Освен тоа, овој Правилник престанал да важи и согласно членот 44 од Правилникот за начинот на полагањето и оценувањето на резултатите на учениците на испитите во завршниот испит во средното стручно образование (“Службен весник на Република Македонија” бр.8/2005) кој што Уставниот суд на Република Македонија го укина со Одлука У.бр.31/2005 од 15 јуни 2005 година.

5. Согласно член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот, владеењето на правото е темелна вредност на уставниот поредок на Република Македонија.

Имајќи предвид дека со членот 6 од Законот за изменување и дополнување на Законот за средното образование се воспоставува важење на Правилникот за содржината и организацијата на завршниот испит во средното образование (“Службен весник на Република Македонија” бр.59/1994 и 66/1994) кој неспорно престанал да важи во целина и не е повеќе дел од правниот поредок на државата, Судот оцени дека членот 6 не е во согласност со Уставот во однос на правната сигурност како елемент на принципот на владеењето на правото.

6. Врз основа на изнесеното Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот Лилјана Ингилизова-Ристова и судиите д-р Трендафил Ивановски, Махмут Јусуфи, Мирјана Лазарова Трајковска, Вера Маркова, Бранко Наумоски, д-р Бајрам Положани, Игор Спировски и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 102/2005
21 и 22 декември 2005 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,

Лилјана Ингилизова-Ристова, с.р.

75.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр.70/1992) на седницата одржана на 21 и 22 декември 2005 година, донесе

О Д Л У К А

1. Се укинува член 67 став 3 и став 4 од Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните (“Службен весник на Република Македонија” бр.81/2005).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во “Службен весник на Република Македонија”.

3. Уставниот суд на Република Македонија со Решение У. бр. 195/2005 од 9 ноември 2005 година по сопствена иницијатива поведе постапка за оценување на уставноста на одредбите од Законот означен во точката 1 од оваа одлука.

Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето за согласноста на оспорените одредби од Законот со Уставот на Република Македонија.

4. Судот на седницата утврди дека со членот 67 став 1 и 2 од Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните, е предвидено дека предлогот за покренување на граѓанска иницијатива на државно ниво се доставува до претседателот на Собранието и кога тој ќе утврди дека иницијативата е во согласност со членот 66 од овој закон, во рок од три дена за тоа ќе го извести овластениот предлагач.

Според ставот 3 од овој член од Законот, претседателот на Собранието по добивањето на предлогот за покренување на граѓанска иницијатива може да побара од Уставниот суд на Република Македонија, во рок од 15 дена, да се изјасни дали граѓанската иницијатива е во согласност со Уставот и со закон.

Според ставот 4 од овој член од Законот, ако претседателот на Собранието добие писмено известување од Уставниот суд на Република Македонија во рок од 15 дена, за тоа ќе го извести овластениот предлагач на граѓанската иницијатива.

5. Уставот на Република Македонија според својата концепција поаѓа од институционализација на власта, што значи функциите на власта ги вршат со Уставот предвидените органи на власт. Нивната организација се темели на уставното начело на поделба на власта, врз основа на кое Собранието на Република Македонија е законодавен и претставнички орган на граѓаните кој го афирмира парламентаризмот, претседателот на Република Македонија ја претставува Републиката, Владата на Република Македонија е носител на извршната власт, а Уставот воспоставува и самостојно и независно судство со Врховниот суд на Република Македонија како највисок суд.

Уставот на Република Македонија во членот 108, утврдил дека Уставниот суд на Република Македонија е орган на Републиката кој ја штити уставноста и законноста.

Надлежностите на овие институции се утврдени со Уставот на Република Македонија и произлегуваат од него.

Според членот 110 од Уставот, Уставниот суд на Република Македонија:

- одлучува за согласноста на законите со Уставот;
- одлучува за согласноста на другите прописи и на колективните договори со Уставот и со законите;

- ги штити слободите и правата на човекот и граѓанинот што се однесуваат на слободата на уверувањето, совеста, мислата и јавното изразување на мислата, политичкото здружување и дејствување и забраната на дискриминација на граѓаните по основ на пол, раса, верска, национална, социјална и политичка припадност;

- решава за судирот на надлежностите меѓу носителите на законодавната, извршната и судската власт;

- решава за судирот на надлежностите меѓу органите на Републиката и единиците на локалната самоуправа;

- одлучува за одговорноста на претседателот на Републиката;

- одлучува за уставноста на програмите и статутите на политичките партии и на здруженијата на граѓаните и

- одлучува и за други прашања утврдени со Уставот.

Според членот 112 од Уставот, Уставниот суд ќе укине или поништи закон ако утврди дека не е во согласност со Уставот, и ќе укине или поништи друг пропис или општ акт, колективен договор, статут или програма на политичка партија или здружение, ако утврди дека тие не се во согласност со Уставот или со закон.

Одлуките на Уставниот суд се конечни и извршни.

Според членот 113 од Уставот, начинот на работа и постапката пред Уставниот суд се уредуваат со акт на Судот.

Врз основа на изнесените одредби од Уставот произлегува дека надлежностите на Уставниот суд на Република Македонија се детално определени со самиот Устав, и неговата структура и функции се директно разработени со Уставот.

Имено, со Уставот се препушта само начинот на работата и постапката пред Уставниот суд да се уредуваат со акт на Судот. Со Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр.70/1992) по тој основ се врши уредување на овие прашања.

Судот утврди дека Собранието на Република Македонија како уставотворен дом го донел Уставот во кој јасно и прецизно се конципирани надлежностите на Уставниот суд. Со тоа е создадена уставна гаранција за ослободување од секој облик на мешање и уредување на уставносудските надлежности од страна на носителите на власта. Тоа значи со Уставот утврдените надлежности на Уставниот суд на Република Македонија можат да се менуваат само со Уставот.

Имајќи ги предвид изнесените уставни определби Судот утврди дека не може да се прифати како уставно основано пропишувањето на видовите на обврски, дејствија и надлежности на Уставниот суд на Република Македонија со закони или други прописи кои се донесуваат од органите во Републиката. Оттука, Судот утврди дека оспорените одредби од членот 67 став 3 и став 4 од Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните, не се во согласност со Уставот. Ова поради тоа што со наведените законски одредби законодавецот презел овластување без постоење на уставен основ за тоа поаѓајќи од Уставот на Република Македонија и утврдил нови обврски и надлежности на овој Суд со што законодавецот регулирал уставна материја која не може да биде предмет на уредување надвор од самиот Устав.

Од овие причини Судот утврди дека оспорените одредби од Законот не се во согласност со Уставот на Република Македонија, особено со членот 8 став 1 алинеја 3 кој се однесува на владеењето на правото како темелна вредност на уставниот поредок на Република Македонија, потоа со членот 51 според кој во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност

со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон и секој е должен да ги почитува Уставот и законите, со членот 108 според кој Уставниот суд е орган на Републиката кој ја штити уставноста и законитоста и со членот 110 во кој се определени надлежностите на Уставниот суд на Република Македонија, а не со содржани оние кои со оспорените законски одредби се пропишани.

6. Врз основа на изнесеното Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот Лилјана Ингилизова-Ристова и судиите д-р Трендафил Ивановски, Махмут Јусуфи, Мирјана Лазарова Трајковска, Вера Маркова, Бранко Наумовски, д-р Бајрам Положани, Игор Спиоровски и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 195/2005
21 и 22 декември 2005 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,

Лилјана Ингилизова-Ристова, с.р.

76.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр.70/1992) на седницата одржана на 21 и 22 декември 2005 година, донесе

О Д Л У К А

1. Се укинува член 55 став 2 од Законот за градежното земјиште (“Службен весник на Република Македонија” бр.53/2001 и 97/2001-исправка).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во “Службен весник на Република Македонија”.

3. Уставниот суд на Република Македонија по повод поднесена иницијатива од Стамен Филипов од Скопје со Решение У. бр. 111/2005 од 2 ноември 2005 година, поведе постапка за оценување на уставноста на член 55 став 2 од Законот означен во точката 1 од оваа одлука.

Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето за согласноста на оспорената одредба со начелото на владеење на правото имајќи предвид дека таа се надоврзува на укинатата одредба од законот.

4. Судот на седницата утврди дека според укинатиот член 55 став 1 од Законот за градежното земјиште “корисниците на градежното земјиште на кои земјиштето им е доделено по пат на јавно налагање, односно непосредна спогодба (платено) правото на користење се трансформира во право на сопственост со денот на влегувањето во сила на овој закон, со приложување на валидни докази за начинот на плаќање”.

Според содржината на оспорениот член 55 став 2 од Законот за градежното земјиште “на странски лица на кои градежното земјиште им е доделено на начин утврден во ставот 1 на овој член, согласно со Законот за сопственост и други стварни права, правото на користење на градежното земјиште се трансформира во право на долготраен закуп, со приложување на валидни докази за начинот на плаќање”.

5. Според член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија владеењето на правото е една од темелните вредности на уставниот поредок.

Според член 51, од Уставот, пак, законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и законите.

Од анализата на член 55 став 1 од Законот за градежното земјиште кој со Одлука У.бр.172/2001 на Уставниот суд на Република Македонија од 10 јули 2002 година беше отстранет од правниот поредок произлегувало дека со него било уредено прашањето дека корисниците на градежното земјиште кои земјиштето го добиле по пат на јавно налагање или непосредна спогодба и за кое платиле, правото на користење се трансформира во право на сопственост со приложување на валидна документација за начинот на плаќање. Поточно во овој член бил утврден начинот на доделувањето на градежното земјиште на граѓаните на Република Македонија. Врз содржината на вака укинатата одредба се заснова и содржината на оспорениот член 55 став 2 во поглед на начинот на доделување на градежното земјиште, со таа разлика што во оспорениот член се работи за доделено градежно земјиште на странски лица.

Тргувајќи од наведените уставни одредби, анализата на укинатата одредба и содржината на оспорената одредба од член 55 став 2, Судот оцени дека со повикувањето на став 1 на член 55 од Законот кој е укинат и во кој е утврден начинот на доделување на градежното земјиште не е во согласност со начелото на владеење на правото утврдено во член 8 алинеја 3 од Уставот.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот Лилјана Ингилизова-Ристова и судиите д-р Трендафил Ивановски, Махмут Јусуфи, Мирјана Лазарова Трајковска, Вера Маркова, Бранко Наумовски, д-р Бајрам Положани, Игор Спиоровски и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 111/2005
21 и 22 декември 2005 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,

Лилјана Ингилизова-Ристова, с.р.

77.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр.70/1992), на седницата одржана на 21 и 22 декември 2005 година, донесе

О Д Л У К А

1. Се укинува член 102 став 2 во делот: “во висина од 70% од изгубената заработувачка” и член 102 став 5 во делот: “во износ од најмалку три, а најмногу 12 просечни месечни плати на работникот исплатени во последните 12 месеци” од Законот за работните односи (“Службен весник на Република Македонија” бр.62/2005).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во “Службен весник на Република Македонија”.

3. Уставниот суд на Република Македонија по повод поднесена иницијатива од Тодор Пљаков од Велес со Решение У. бр. 139/2005 од 9 ноември 2005 година поведе постапка за оценување на уставноста на член 102 став 2 и 5, во означените делови, од Законот за работните односи.

Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето за согласноста на оспорените одредби со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека според член 102 став 1 од Законот за работните односи, ако судот донесе правосилна одлука со која е утврдено дека на работникот незаконски му престанал работниот однос, работникот има право да се врати на работа, ако тоа го бара.

Со оспорениот став 2 на овој член од Законот е уредено дека покрај враќањето на работа, работодавачот е должен на работникот да му исплати надомест на штета во висина од 70% од изгубената заработувачка, согласно со закон, колективен договор и договорот за вработување и да му уплати придонеси за задолжително социјално осигурување.

Според став 3 од овој член, надоместокот на штета се намалува за износот на приходот кој работникот го остварил врз основа на работа, по престанокот на работниот однос, а според ставот 4 од овој член, работникот кој го оспорува отказот може да бара судот, привремено, до завршување на спорот, да нареди негово враќање на работа.

Со став 5 од овој член е уредено дека ако судот со правосилна одлука утврди дека на работникот незаконски му престанал работниот однос, а за работникот не е прифатливо да остане во работен однос, судот на барање на работникот ќе го определи денот на престанокот на работниот однос и ќе му досуди надомест на штета во износ од најмалку три, а најмногу 12 просечни месечни плати на работникот исплатени во последните 12 месеци, зависно од траењето на работниот однос, возраста, социјалната состојба и обврската за издржување кои ги има работникот.

5. Според член 8 alineја 3 и 4 од Уставот, владеењето на правото и поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска се темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Според член 9 став 1 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјално потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба.

Според став 2 на овој член, граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Според член 32 став 1 од Уставот секој има право на работа, слободен избор на вработување, заштита при работењето и материјална обезбеденост за време на привремена невработеност. Според став 2, секому, под еднакви услови, му е достапно секое работно место, а според став 3, секој вработен има право на соодветна заработувачка, а согласно став 5 од овој член на Уставот, остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори.

Според член 6 од Меѓународниот пакт за економски, социјални и културни права, кон кој нашата држава има пристапено согласно Одлуката за пристапување на Република Македонија кон меѓународно правните документи за основните човекови права и слободи, ("Службен весник на Република Македонија" бр.57/1993), државите - страни на овој пакт го признаваат правото на работа кое го опфаќа правото што го има секое лице и можноста за заработувачка преку слободно избрана или прифатена работа и презема мерки за зачувување на ова право, а според членот 7 од овој меѓународен пакт, државите - страни го признаваат правото што го има секое лице да се користи со правичните и повољните услови за работа што особено обезбедуваат награда што им обезбедува минимум на сите работници, праведна заработувачка и еднаква награда за работа од иста вредност, како, и пристоен живот за нив и за нивното семејство, согласно со одредбите на овој пакт.

Во член 4 од Европската социјална повелба ("Службен весник на Република Македонија" бр.89/2004) е предвидено дека со цел да обезбедат вистинска приме-

на на правото на правична заработувачка, страните договорнички се обврзуваат, покрај другото, да им го признаат правото на работниците на заработувачка доволна за да им обезбеди, нив како и на нивните семејства, пристоен животен стандард.

Од наведените уставни одредби помесетени во делот на основни економски, социјални и културни права, како и од одредбите на наведените меѓународни акти произлегува дека правото на заработувачка, односно плата е есенцијално право на работникот кој е во договорен работен однос, а кое право нему и на неговото семејство, му овозможува пристоен животен стандард.

Од анализата на Законот за работните односи произлегува дека работниот однос е доброволен договорен однос меѓу работодавачот и работникот во кој работникот се вклучува во однапред организиран процес кај работодавачот со цел да оствари плата и други надоместоци. Доколку, пак, работникот е спречен со работа да остварува плата поради незаконски акти или дејствија на работодавачот, работникот трпи штета, односно се нарушува неговата имотна состојба.

Прашањето за надомест на штета и изгубена заработувачка како општоприфатено правно начело е уредено и со Законот за облигационите односи.

Имено, според член 141 од Законот за облигационите односи тој што ќе му предизвика штета на друг должен е да ја надомести, доколку не докаже дека штетата настапила без негова вина.

Штетата е намалување на нечиј имот (обична штета) и спречувањето на негово зголемување (испуштена корист) како и нанесувањето на друга физичка или душевна болка или страв (нематеријална штета член 142).

Според член 174 од Законот за облигациони односи одговорното лице е должно да ја воспостави состојбата што била пред да настане штетата. Доколку воспоставувањето на поранешната состојба не ја отстранува штетата на полно, одговорното лице е должно за остатокот на штетата да даде надомест во пари.

Кога воспоставувањето на поранешната состојба не е можно, или кога судот смета дека не е нужно тоа да го стори одговорното лице, судот ќе определи тоа да му исплати на оштетениот соодветна сума пари на име надомест на штета.

Судот ќе му досуди на оштетениот надомест во пари кога тој го бара тоа, освен ако околностите на дадениот случај го оправдуваат воспоставувањето на поранешната состојба.

Во членот 178 од наведениот закон е уредено прашањето на обемот на надоместот на материјална штета (обична штета и испуштена корист).

Според член 179 од Законот за облигационите односи, земајќи ги предвид и околностите што настанале по причинувањето на штетата, Судот ќе досуди надомест во износ кој е потребен материјалната ситуација на оштетениот да се доведе во онаа состојба во која би се наоѓала да немало штетно дејствие или пропуштање.

Меѓутоа, и покрај наведените одредби од Законот за облигационите односи како и од одредбата од член 159 од Законот за работните односи, според која ако на работникот му е предизвикана штета при работа или во врска со работата, работодавачот е должен да му ја надомести штетата, Судот оцени дека со оспорените законски одредби се отстапува од општите правила за надомест на штета и се предвидува поинаков начин, односно обем на обештетување на работникот на кој по вина на работодавачот му престанал работниот однос.

Оттука, имајќи го предвид наведеното, Уставниот суд оцени дека законодавецот во сферата на работните односи како специфичен облигационен однос за пра-

шањето на надомест на штета на работникот претрпена поради незаконски престанок на работниот однос нема право однапред процентуално или во апсолутен износ да ја определи висината на штетата што работникот ја трпи тука тоа треба да го утврди судот, заради што пред него се води постапка. Имено, судот е тој кој во секој конкретен случај ценејќи ги околностите поради кои дошло до престанок на работниот однос, како и фактот дека одлуката на работодавачот е незаконита поради повреда на постапката за престанок на работниот однос кај работодавачот или повреда на материјалните одредби од законите и колективните договори ќе ја утврди висината на штетата што работникот ја трпел додека бил отстранет од работа без негова вина.

Имено, според мислењето на Судот целта на водењето на судската постапка не е само враќање на работникот на работа, туку и воспоставување на материјалната состојба која би била како на работникот да не му престанал работниот однос, односно приближно иста положба како и на останатите работници кај работодавачот на кои им било овозможено да работат и да остварат плата.

Имајќи го предвид член 6 од Европската Конвенција за заштита на човековите права и основните слободи, според кој секој има право правично и јавно во разумен рок пред независен и непристрасен со закон востановен суд да бидат разгледани и утврдени неговите граѓански права и обврски, Судот оцени дека со ваквиот начин на уредување на прашањето на правото на надомест на штета се исклучува генералниот принцип дека граѓаните имаат право своите граѓански права да ги остваруваат пред суд.

Воедно, Судот смета дека со вмешувањето на законодавецот во утврдувањето на висината на надоместот на штета и тоа само во случаите кога на работникот му престанал работниот однос по вина на работодавачот, ги доведува партнерите на договорот односно - работникот и работодавачот во нееднаква положба и на тој начин го повредува член 9 од Уставот.

6. Врз основа на наведеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот Лилјана Ингилизова-Ристова и судиите д-р Трендафил Ивановски, Махмут Јусуфи, Мирјана Лазарова Трајковска, Вера Маркова, Бранко Наумоски, д-р Бајрам Положани, Игор Спировски и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 139/2005
21 и 22 декември 2005 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
Лилјана Ингилизова-Ристова, с.р.

ФОНД ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРУВАЊЕ НА МАКЕДОНИЈА

8.

Врз основа на член 9 став 1 точка 3 под б, член 33 и член 56 став 1 точка 3 од Законот за здравствено осигурување ("Службен весник на Република Македонија" бр. 25/2000, 34/2000, 11/2002, 50/2002, 31/2003 и 84/05), Управниот одбор на Фондот за здравствено осигурување на Македонија, на седницата одржана на 22.11.2005 година, донесе

П Р А В И Л Н И К ЗА ДОПОЛНУВАЊЕ НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА ИНДИКАЦИИТЕ ЗА ОСТВАРУВАЊЕ НА ПРАВО НА ОРТОПЕДСКИ И ДРУГИ ПОМАГАЛА

Член 1

Во Списокот на ортопедски и други помагала кој е составен дел на Правилникот за индикациите за остварување на правото на ортопедски и други помагала ("Службен весник на Република Македонија" бр. 111/2000, 71/2001, 41/2003 и 47/2003) кај помагалата 7-Помошни помагала (Бандажерски средства) со реден број од 141 до 151 во графата "Помагалото го препишува" по зборовите: "Ортопед-Физијатар" се додаваат зборовите: "Трауматолог-Хирург".

Член 2

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија", а ќе се објави по добивањето на согласност на министерот за здравство.

Бр. 02-8119/5 Управен одбор
24 ноември 2005 година Заменик претседател,
Скопје проф. д-р Магдалена Антова-Велевска, с.р.

НОТАРСКА КОМОРА НА РМ

9.

Врз основа на член 13 став 4 од Законот за вршење нотарски работи ("Службен весник на Република Македонија" бр. 59/96 и 25/98), Претседателот на Нотарската комора на Република Македонија, на ден 10.01.2006 година, го донесе следното

Р Е Ш Е Н И Е ЗА ПОЧЕТОК СО РАБОТА

- Именуваниот нотар:
- Љиљана Вукадин Трповска-за подрачје на Основен суд Тетово
ќе започне со работа на ден 23.01.2006 година.
- Решението влегува во сила веднаш со неговото донесување.
- Решението да се објави во "Службен весник на РМ".

Нотарска комора на РМ
Претседател,
Златко Николовски, с.р.

www.slvesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски факс 51.
Директор и одговорен уредник - Борис Тренески.
Телефон: +389-2-3298-860.
Телефакс: +389-2-3112-267.

Претплатата за 2006 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 30000000188798. Број за ДДВ МК: 4030987108771.
Депонент: Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ЦЕТИС ПРИНТ ДООЕЛ увоз-извоз, Скопје.